

af 2 Tommers Dykkelse paa Indfudsdaekket mellem Bjellslagene, medens man i nyere Bygningslove paa andre Steder i Reglen har fordret et saadant Verlag lagt over selve Bjellslagene, ialtfald over det øverste Bjellslag under Taget, hvilket er af megen Betydning for Brandfikerheden. Jeg har ligeledes næret Tvivl om, hvorvidt man i § 12 har givet de hensigtsmæssigste Regler for Skillerummenes Forligthed, idet der navnlig ikke er skjælnet mellem Længdeskillerum og Tverstillerum, hvilket dog vistnok har sin Betydning, og endelig har jeg været i Tvivl om, hvorvidt man i § 50 har truffet det Rette ved den Maade, hvorpaa man har søgt at modvirke det der omhandlede Døde, nemlig Røg, der foranlediges ved visse Næringsveie, og som er til Besvær for de Omboende. Da jeg imidlertid ikke tør udgive mig for at være Saghyndig i saadanne Sager og heller ikke turde vente, at det høie Thing vilde følge mig i saadanne Punkter, saa har jeg selvfølgelig ikke indladt mig paa at stille Forslag til Forandring i de Punkter, om hvis Rigtighed jeg har troet at maatte udtale Tvivl. Med disse Utringer skal jeg tillade mig at anbefale mine Ændringsforslag til Thingets Vedtagelse.

L. S. Larsen: Jeg har tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag, af hvilke jeg først skal omtale de to, som jeg har stillet til Lovudkastets § 21. Disse ere vel ikke, hvad der almindelig kaldes Redaktionsforslag, men de ere dog i det Væsentlige ikke Andet. Det forholder sig dermed saaledes, at Lovforslagets § 21 i det Væsentlige har optaget den gjældende Bygningslovs § 27, som gaar ud paa, at under visse Omstændigheder kan der forlanges afftaaet Grunde og Bygninger til Udvidelse af Gader m. m.; men idet man saaledes har optaget den ældre Bestemmelse omtrent i den Skikkelse, hvori den fremtraadte i Loven af 17de Marts 1856, har man, som det forekommer mig, overset — idetmindste bekjender jeg, at det har været Tilfældet for

mit Vedkommende — at denne Lovs § 27 allerede var forandret ved en anden Lov, nemlig Loven af 14de December 1857, indeholdende nogle For skrifter om Gader, Veie og Vandløb i Kjøbenhavn. Naar nemlig Loven af 1856 i sin § 27 taler om de Private tilhørende Grunde og Bygninger i Kjøbenhavn og dens Forstæder, der ere til Hinder for en bedre Ordning af Stadens Gader og de udenbys Veie, da skal der, ifølge Loven af 1857, under Gader og Veie ogsaa være indbefattet Torve, og der er jo dog ingen Anledning til ikke at beholde denne Bestemmelse, naar den allerede er gjældende. Forøvrigt skal jeg indrømme, at Torve vistnok efter almindelige Fortolkningsregler i denne Sammenhæng maa betragtes som Gader, da de, hvad Færdsjelen angaar, tjene de samme Diemed som disse. Væsentligere er den Omstændighed, at den samme Lov af 1857 har givet særskilte Regler for Bestemmelsen af den Erstatning, der tilkommer dem, som maa afftaa Grunde eller Bygninger til Udvidelse af Gader eller Veie, medens den ældre Lov kun siger, at Erstatningen skal gives, efter de for Afftaaelse af Grunde til det Offentlige gjældende almindelige Regler. Imidlertid har man, skjøndt en yngre Lov, nemlig den af 1857, nærmere bestemmer dette Forhold, dog benyttet den ældre Lovs Ord, og da jeg antager, at der ikke nu er nogen Grund til at opgive de Regler, som man den Gang fandt hensigtsmæssige — idetmindste har Erfaringen ikke, saavidt mig bekjendt, givet Anledning til at ønske en Forandring — saa har jeg tilladt mig at stille dette Forslag, under Nr. 2. Da derhos Loven af 14de December 1857 § 10 fremdeles vil være gjældende i adskillige Tilfælde, der ikke falde ind under Byggeloven, nemlig med Hensyn til Dvertagelsen af Gader, der ere til, men hidtil have været private, tror jeg saaledes, at det er fuldkomment i Overensstemmelse med den Tanke, som har ledet dem, der have forberedt det foreslående Lovforslag, her at henwise til den gjældende Lov af 1857 § 10.